

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 2570/2000 av den 20 november 2000 om ändring av förordning (EG) nr 393/98 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av fästanoordningar av rostfritt stål och deras delar med ursprung i bl.a. Folkrepubliken Kina** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 2571/2000 av den 23 november 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 4
- Kommissionens förordning (EG) nr 2572/2000 av den 23 november 2000 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter ... 6
- Kommissionens förordning (EG) nr 2573/2000 av den 23 november 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/2000 8
- Kommissionens förordning (EG) nr 2574/2000 av den 23 november 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2014/2000 9
- Kommissionens förordning (EG) nr 2575/2000 av den 23 november 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2317/2000 10
- Kommissionens förordning (EG) nr 2576/2000 av den 23 november 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1740/2000 11
- Kommissionens förordning (EG) nr 2577/2000 av den 23 november 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2097/2000 12

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2000/735/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 april 1999 om den nederländska skattemyndighetens behandling av avtalet om teknikleasing mellan Philips och Rabobank** ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1999) 1122] 13

(¹) Text av betydelse för EES

1

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- * **Kommissionens beslut av den 28 juni 2000 om den portugisiska regionalstödskartan för tiden 2000–2006 med avseende på de regioner som är berättigade till undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 1964]** 22

Rättelser

- Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1830/2000 av den 29 augusti 2000 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 219 av den 30.8.2000) 27
- Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1869/2000 av den 1 september 2000 om ändring av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 222 av den 2.9.2000) 27
- Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1951/2000 av den 14 september 2000 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 233 av den 15.9.2000) 27
- * **Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2256/2000 av den 11 oktober 2000 om undantag, när det gäller sortlistan över utsäde av dubbellåga sammansatta sorter av raps och rybs, från förordning (EG) nr 2316/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättandet av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor (EGT L 258 av den 12.10.2000)** 28
- Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2268/2000 av den 12 oktober 2000 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 259 av den 13.10.2000) 28
- Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2375/2000 av den 26 oktober 2000 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 275 av den 27.10.2000) 28
- * **Rättelse till kommissionens beslut 2000/669/EG av den 18 oktober 2000 om ändring av beslut 94/652/EG om inventering och fördelning av uppgifterna inom ramen för medlemsstaternas samarbete vid den vetenskapliga granskningen av livsmedelsfrågor (EGT L 279 av den 1.11.2000)** 28

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2570/2000

av den 20 november 2000

om ändring av förordning (EG) nr 393/98 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av fästeanordningar av rostfritt stål och deras delar med ursprung i bl.a. Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 11.3 och 11.4 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. TIDIGARE FÖRFARANDE

(1) Genom förordning (EG) nr 393/98 ⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på 74,7 % på import av fästeanordningar av rostfritt stål och delar till sådana (nedan kallade produkten) med ursprung i bl.a. Folkrepubliken Kina. Den berörda produkten klassificeras för närvarande enligt KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 och 7318 16 30.

B. AKTUELLT FÖRFARANDE

(2) Kommissionen mottog därefter en begäran från Bulten Fasteners (China) Co Ltd (nedan kallat företaget) om en översyn av de gällande åtgärderna – i form av en översyn av förordning (EG) nr 393/98, avseende en ny exportör – enligt artikel 11.3 och 11.4 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen). Företaget hävdade att det var verksamt under marknadsmässiga förhållanden, i den mening som avses i artikel 2.7 c i grundförordningen, och att det inte var närstående någon av de exporterande tillverkare i Folkrepubliken Kina som omfattas av de antidumpningsåtgärder som gäller för produkten. Det gjorde vidare gällande att det

inte hade exporterat produkten under den ursprungliga undersökningsperioden (1 januari 1996–30 november 1996), men att det hade exporterat produkten till gemenskapen efter den perioden.

(3) Produkten under översyn var samma produkt som den som togs i betraktande i förordning (EG) nr 393/98.

(4) Kommissionen granskade den bevisning som lämnats av företaget och ansåg att den var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn enligt artikel 11.3 och 11.4 i grundförordningen. Efter samråd med den rådgivande kommittén och efter det att den berörda gemenskapsindustrin givits tillfälle att yttra sig inledde kommissionen genom förordning (EG) nr 59/2000 ⁽³⁾ en översyn av förordning (EG) nr 393/98 med avseende på företaget, och påbörjade undersökningen.

(5) Genom förordningen om inledande av översynen upphävde kommissionen också – med avseende på sådan import av produkten som tillverkats och exporterats till gemenskapen av företaget – den antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 393/98, och anmodade i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen tullmyndigheterna att vidta lämpliga åtgärder för att registrera denna import.

(6) Kommissionen underrättade officiellt företaget och företrädare för exportlandet. Dessutom gavs andra direkt berörda parter tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och att begära att bli hörda. Ingen sådan begäran inkom emellertid till kommissionen.

(7) Kommissionen sände ett frågeformulär till företaget och till de två företag i Sverige (Bulten Micro Fasteners AB och Bulten Stainless Industry AB) som är företaget närstående och säljer den av företaget tillverkade produkten; fullständiga svar inkom till kommissionen inom utsatt tid. Kommissionen inhämtade de uppgifter den bedömde som nödvändiga för undersökningen, kontrollerade dessa och genomförde kontrollbesök hos företagen.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 50, 20.2.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 7, 12.1.2000, s. 1.

- (8) Undersökningen om dumpning omfattade perioden 1 januari 1999–31 december 1999 (nedan kallad undersökningsperioden).
- (9) Vid undersökningen tillämpades samma metoder som vid den ursprungliga undersökningen.

C. ÖVERSYNENS OMFATTNING

- (10) Eftersom begäran om översyn inte avsåg en översyn av slutsatserna om skada, begränsades översynen till dumpning.

D. RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN

1. Ställning som ny exportör

- (11) Undersökningen bekräftade att företaget inte hade exporterat produkten under den ursprungliga undersökningsperioden, och att det hade börjat exportera till gemenskapen efter den perioden.

Företaget kunde dessutom genom ingiven skriftlig bevisning på tillfredsställande vis styrka att det inte hade något samband, vare sig direkt eller indirekt, med någon av de kinesiska exporterande tillverkare som omfattas av de antidumpningsåtgärder som gäller för produkten.

I enlighet därmed bekräftas att företaget bör anses som en ny exportör, i den mening som avses i artikel 11.4 i grundförordningen, och en individuell dumpningsmarginal bör följaktligen fastställas för det.

2. Dumpning

a) Marknadsekonomisk status

- (12) Eftersom företaget ansökt om att behandlas som företag som verkar under marknadsmässiga förhållanden, ställdes detaljerade frågor rörande ägandeförhållanden, företagsledning och fastställande av affärsstrategi.
- (13) Undersökningen hos företaget visade att de fem i artikel 2.7 c i grundförordningen fastställda kriterierna för att tillerkänna företag marknadsekonomisk status var uppfyllda.
- (14) Ledamöterna i den rådgivande kommittén informerades den 23 mars 2000 närmare om resultatet av denna undersökning. Medlemsstaterna gavs möjlighet att ge synpunkter på huruvida företaget skulle tillerkännas marknadsekonomisk status, men gjorde inga invändningar mot kommissionens slutsatser.

b) Normalvärde

- (15) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersöktes det huruvida volymen av företagets försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden sammantaget utgjorde minst 5 % av volymen av exporten av produkten till gemenskapen. Det fastställdes att hemma-

marknadsförsäljningen av den likadana produkten väsentligt överskred 5 %-tröskeln. Därefter undersöktes det för varje produkttyp som exporterades till gemenskapen huruvida det förekom representativ försäljning på hemmamarknaden av identiska eller direkt jämförbara typer. Det visade sig att detta inte var fallet och att de typer av produkter som såldes på hemmamarknaden inte alls var jämförbara med de typer av produkter som såldes på export till gemenskapen, huvudsakligen på grund av att de typer av stålqualiteter (även om det för samtliga stålqualiteter rörde sig om rostfritt stål) som användes för hemmamarknadens behov skilde sig från den kvalitet som användes för exportvaror.

- (16) Till följd därav konstruerades normalvärdet för varje typ av produkt som exporterades till gemenskapen på grundval av företagets produktionskostnad jämte ett skäligen belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen, eftersom priserna hos en annan exporterande tillverkare inte kunde användas i stället. Försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna samt vinstmarginalen vid hemmamarknadsförsäljning vid normal handel var företagets.

c) Exportpris

- (17) Företagets hela exportförsäljning gick till ett närstående, i gemenskapen baserat företag. Detta företag sålde till oberoende kunder i gemenskapen och till viss del även till ett annat närstående, i gemenskapen baserat företag, vilket i sin tur sålde produkten och liknande, från andra exportörer inköpta produkter till oberoende kunder.
- (18) I syfte att fastställa ett korrekt exportpris enbart med avseende på den av företaget tillverkade produkten konstruerades exportpriset – i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen – på grundval av det pris till vilket det första närstående företaget sålde produkten vidare till oberoende kunder i gemenskapen. Detta pris justerades för alla omkostnader som tillkommit mellan import och återförsäljning och för vinst.

- (19) En vinstmarginal på 5 % användes, i linje med avgörandena rörande icke-närstående importörer under den ursprungliga undersökningsperioden.

d) Jämförelse

- (20) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje produkttyp (fritt fabrik) med det vägda genomsnittliga exportpriset i samma handelsled.

- (21) För att jämförelsen skulle bli rättvis tog kommissionen genom justeringar hänsyn till olikheter i faktorer som påstods och konstaterades påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet. Dessa justeringar gjordes, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, för importavgifter, rabatter och avdrag, transport-, försäkrings- och hanteringskostnader och därmed sammanhängande kostnader samt för förpacknings- och kreditkostnader.

e) Dumpningsmarginal

- (22) Jämförelsen visade att det förekom dumpning i samband med export av produkten till gemenskapen under undersökningsperioden.
- (23) Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställts för företaget uppgår, uttryckt som procentandel av priset fritt gemenskapens gräns, till 18,5 %.

E. ÄNDRING AV ÅTGÄRDERNA UNDER ÖVERSYN

- (24) På grundval av vad som konstaterats under undersökningen anses det att import till gemenskapen av fäst-anordningar av rostfritt stål och delar till sådana som tillverkas och exporteras av företaget bör omfattas av en antidumpningstull som motsvarar den dumpningsmar-

ginal som fastställts för detta företag. Förordning (EG) nr 393/98 bör ändras i enlighet härmed.

F. RETROAKTIVT UTTAG AV ANTIDUMPNINGSTULLEN

- (25) Eftersom översynen ledde till ett konstaterande av dumpning beträffande företaget bör den för detta företag tillämpliga antidumpningstullen även tas ut retroaktivt från och med den dag då översynen inleddes, på sådan import som registrerats i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 59/2000.

G. MEDDELANDE AV UPPGIFTER; ÅTGÄRDERNAS VARAKTIGHET

- (26) Företaget har underrättats om de omständigheter och överväganden på grundval av vilka en slutgiltig antidumpningstull avsågs införas på import till gemenskapen av den av företaget tillverkade produkten.
- (27) Översynen har ingen inverkan när det gäller den tidpunkt vid vilken förordning (EG) nr 393/98 i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen skall upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Tabellen i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 393/98 skall vad gäller Folkrepubliken Kina ersättas med följande:

"Land	Företag	Tullsats	TARIC-tilläggsnummer
Kina	Bulten Fasteners (China) Co. Ltd	18,5 %	A208
	Ningbo Shyechang Metal Products	24,2 %	8757
	Power Van Industrial Co. Ltd	13,6 %	8333
	Alla övriga företag	74,7 %	8900"

2. Den tull som införs genom den här förordningen skall även tas ut retroaktivt, på sådan import av produkten som registrerats i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 59/2000.

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 november 2000.

På rådets vägnar

H. VÉDRINE

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2571/2000
av den 23 november 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 23 november 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (!)	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	109,8
	204	115,6
	999	112,7
0707 00 05	052	116,0
	999	116,0
0709 90 70	052	82,8
	999	82,8
0805 20 10	204	74,8
	999	74,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,8
	999	62,8
	0805 30 10	64,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	528	28,7
	600	64,7
	999	52,6
	052	76,5
	400	85,7
	404	102,8
	999	88,3
0808 20 50	052	73,9
	064	57,5
	388	78,5
	400	84,7
	999	73,7

(!) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2572/2000
av den 23 november 2000
om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 624/98⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr

1411/2000⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2562/2000⁽⁶⁾.

- (2) I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 161, 1.7.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EGT L 293, 22.11.2000, s. 7.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 23 november 2000 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	29,66	2,39
1701 11 90 ⁽¹⁾	29,66	6,70
1701 12 10 ⁽¹⁾	29,66	2,25
1701 12 90 ⁽¹⁾	29,66	6,27
1701 91 00 ⁽²⁾	27,99	11,24
1701 99 10 ⁽²⁾	27,99	6,72
1701 99 90 ⁽²⁾	27,99	6,72
1702 90 99 ⁽³⁾	0,28	0,37

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2573/2000
av den 23 november 2000
om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som
avses i förordning (EG) nr 1701/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder utom vissa AVS-länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1701/2000⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2019/2000⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 17 till och med den 23 november 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/2000 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 195, 1.8.2000, s. 18.

⁽⁶⁾ EGT L 241, 26.9.2000, s. 37.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2574/2000
av den 23 november 2000
om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som
avses i förordning (EG) nr 2014/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2014/2000⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 17 till och med den 23 november 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2014/2000 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 3,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 241, 26.9.2000, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2575/2000
av den 23 november 2000
om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som
avses i förordning (EG) nr 2317/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av korn till alla tredje länder med undantag av Förenta staterna och Kanada har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2317/2000⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 17 till och med den 23 november 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2317/2000 är det högsta exportbidraget för korn fastställt till 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 267, 20.10.2000, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2576/2000
av den 23 november 2000
om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den anbudsinfordran som
avses i förordning (EG) nr 1740/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av råg till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1740/2000⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 17 till och med den 23 november 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1740/2000 är det högsta exportbidraget för råg fastställt till 25,31 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 199, 5.8.2000, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2577/2000
av den 23 november 2000
om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som
avses i förordning (EG) nr 2097/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2097/2000 av den 3 oktober 2000 om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige⁽⁵⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom förordning (EG) nr 2097/2000.
- (2) I artikel 8 i förordning (EG) nr 2097/2000 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel

23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 17 till och med den 23 november 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2097/2000 är det högsta exportbidraget för havre fastställt till 29,49 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 249, 4.10.2000, s. 15.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 april 1999

om den nederländska skattemyndighetens behandling av avtalet om teknikleasing mellan Philips och Rabobank

[delgivet med nr K(1999) 1122]

(Endast den nederländska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2000/735/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig,

och av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom tidningsartiklar från januari och februari 1997, av vilka framgick att de nederländska skattemyndigheterna skulle ha godkänt en överenskommelse om teknikleasing mellan Philips och Rabobank som innebar en avsevärd men ospecificerad belastning för statens budget, fick kommissionen kännedom om ett eventuellt stöd som Nederländerna hade beslutat att bevilja till förmån för Philips och/eller Rabobank inom ramen för ett avtal om teknikleasing.
- (2) Genom en skrivelse av den 24 april 1997 underrättade kommissionen Nederländerna om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 93.2 i EG-fördraget avseende detta stöd, som eventuellt beviljades som en skatteförmån inom ramen för ett avtal om sale-leaseback av know-how mellan Philips och Rabobank, nedan kallad teknikleasingavtalet.
- (3) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från andra medlemsstater eller andra berörda parter.

II. BESKRIVNING

- (4) 1992 sålde Philips en viss mängd av sin know-how, motsvarande ett värde på 2 200 miljoner gulden till sitt dotterbolag, Electrologica. Som motprestation fick Philips aktierna i Electrologica och gav Electrologica ett lån med en årlig ränta på 7 %. Electrologica i sin tur hyrde ut know-how-tillgången till Philips och fick som ersättning licensavgift från Philips.

- (5) Den 30 november 1993 kom Philips och Rabobank överens om att Philips skulle sälja sina aktier i Electrologica till Rabobank den 3 januari 1994. Marknadsvärdet på know-how-tillgången var då 2 800 miljoner gulden. Rabobank betalade Philips 640 miljoner gulden kontant för Electrologica-aktierna. Philips behöll sin fordring på 2 200 miljoner på Electrologica, som från denna tidpunkt var ett dotterbolag till Rabobank. Vidare kom Philips och Rabobank överens om att Philips skulle ha rätt till hälften av de framtida intäkterna från underlicenser för know-how-tillgången som skulle komma att beviljas tredje part och Rabobank skulle ha rätt till den andra hälften.
- (6) Enligt teknikleasingavtalet mellan Philips och Electrologica skulle Electrologica betala Philips 154 miljoner gulden per år i ränta och Philips skulle betala Electrologica 140 miljoner gulden i licensavgift per år. Dessutom fick Rabobank rätten att under 24 månader, tio år efter förvärvet av Electrologica-aktierna, sälja Electrologica-aktierna till Philips för 50 miljoner gulden.
- (7) Genom överföringen av Electrologica-aktierna från Philips till Rabobank utgör Electrologica inte längre en del av Philips ur skattemässig synpunkt. Detta innebär att Electrologicas beskattningsbara vinst inte längre läggs samman med Philips beskattningsbara vinst. Efter överföringen utgör Electrologica en del av Rabobanks skattemässiga enhet, så att beskattningsbar vinst från Electrologica från den tidpunkten slås samman med Rabobanks beskattningsbara vinst.
- (8) Sammantaget verkar teknikleasingavtalet innebära att en beskattningsbar vinst överförs från Philips skattemässiga enhet till Rabobanks skattemässiga enhet, eftersom den exklusiva rätten till avskrivning av know-how övergår från Philips till Rabobank. I utbyte får Philips en omedelbar kontant betalning från Rabobank på 640 miljoner gulden och fordringen inom Philipsgruppen omvandlas till ett lån till Rabobank, vilket innebär en avsevärd förbättring av Philips balansräkning.
- (9) Både Philips och Rabobank är privata företag. Philips är noterat på Amsterdambörsen och Rabobank är ett kooperativ. Nederländerna har ingen andel av Philips och är inte medlem i kooperativet Rabobank. Teknikleasingavtalet är alltså ett avtal mellan privata företag.
- (10) Kommissionen har beslutat att i enlighet med artikel 93.2 i EG-fördraget inleda ett förfarande i fråga om teknikleasingavtalet på grund av följande:
 - För att avgöra om staten har förlorat skatteintäkter krävdes uppgifter om avskrivningsperioder, procentsatser för avskrivning och underlaget för avskrivningar på know-how-tillgången.
 - För uppvärderingen av know-how-tillgången från 2 200 miljoner gulden till 2 800 miljoner gulden saknades ett detaljerat underlag.
 - Det framgick inte om Philips beskattningsbara vinst under de aktuella åren var tillräcklig för att Philips skulle kunna utnyttja avskrivningen på know-how fullt ut.
 - Ytterligare information krävdes om skattelagstiftningen för sale-leaseback av immateriella tillgångar för att det skulle kunna fastställas om de nederländska skattemyndigheterna hade använt sin skönsrätt till fördel för Philips och/eller Rabobank.

III. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (11) Kommissionens tillkännagivande genom vilket övriga medlemsstater och andra berörda parter fick tillfälle att lämna synpunkter offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 8 november 1997 ⁽¹⁾. Ingen av medlemsstaterna eller övriga berörda parter har lämnat några synpunkter.

IV. KOMMENTARER FRÅN NEDERLÄNDERNA

- (12) Genom en skrivelse av den 28 oktober 1997 har Nederländerna lämnat synpunkter. Enligt den nederländska regeringen finns det i behandlingen av teknikleasingavtalet mellan Philips och Rabobank inga inslag av statligt stöd från de nederländska skattemyndigheterna eftersom dessa endast har tillämpat den allmänna skattelagstiftningen och inte tillämpat sin skönsrätt till förmån. Vidare kommenterade den nederländska regeringen mer detaljerat de frågor kommissionen hade ställt. Under ett möte mellan tjänstemän från det nederländska finansministeriet och företrädare för Europeiska kommissionen den 19 februari 1998 i Haag fick kommissionens företrädare möjlighet att

⁽¹⁾ EGT C 338, 8.11.1997.

se konfidentiella handlingar. Eftersom endast några uppgifter saknades bad kommissionen genom en skrivelse av den 24 april 1998 om kompletterande uppgifter. Som svar på detta lämnade den nederländska regeringen genom en skrivelse av den 29 april 1998 alla nödvändiga uppgifter.

- (13) I sina anmärkningar förklarade den nederländska regeringen att:
- Den nederländska civilrätten och skattelagstiftningen omfattar inga särskilda bestämmelser om bedömning av avtal om sale-leaseback. Icke desto mindre lämnar domen från Nederländernas kassationsdomstol (Hoge Raad) ⁽¹⁾ inget tvivel om att transaktioner av sale-leaseback är juridiskt giltiga enligt gällande nederländsk lagstiftning.
 - Eftersom särskilda bestämmelser om skattemyndigheternas bedömning av transaktioner av sale-leaseback av immateriella tillgångar saknas, måste teknikleasingavtalet mellan Philips och Rabobank bedömas enligt principen om god affärspraxis (goed-koopmansgebruik), som den är fastställd i den nederländska skattelagstiftningen. Enligt denna princip får den (ekonomiska) ägaren av fasta tillgångar varje år dra av en del av anskaffningspriset vid fastställandet av den beskattningsbara inkomsten. Den centrala frågan när det gäller sale-leaseback av immateriella tillgångar är således vem som i verkligheten innehar den (ekonomiska) äganderätten, uthyraren eller den hyrande. Bedömningen av den (ekonomiska) äganderätten till know-how gjordes i överensstämmelse med civilrätten och skattelagstiftningen liksom med rättspraxis.
 - 1987 godkände de nederländska skattemyndigheterna ett annat fall av sale-leaseback av immateriella tillgångar (märkesrättigheter) endast på grundval av tolkning av den gällande skattelagstiftningen.
 - Det bokförda värdet av know-how-tillgången innan överföringen till Electrologica baserades på ett självkostnadspris. Vissa kostnadselement utelämnades på grund av försiktighetsprincipen som botten i principen om god affärspraxis. I den nederländska lagstiftningen ⁽²⁾ fastslås att tillgångar skall värderas enligt marknadsvärde från den tidpunkt då tillgången lämnar den skattemässiga enheten, så att dolda reserver kan beaktas vid beskattningen. Marknadsvärdet för Electrologicas know-how då den överfördes till Philips fastställdes på grundval av OECD:s riktlinjer för prissättning vid avyttringar ⁽³⁾.
 - Licens- och räntebetalningarna mellan Philips och Rabobank betalas fullt ut under tio år, d.v.s. avtalets löptid. 1994 och 1995 avräknades emellertid licensavgifterna som Philips var skyldig Rabobank från kontantbetalningarna från Rabobank till Philips.
 - Riktlinjerna för bedömning av sale-leaseback av immateriella tillgångar från de nederländska skattemyndigheterna offentliggjordes den 22 augusti 1994 och innehöll endast en tolkning av de gällande beskattningsreglerna, men ingen förändring vad gäller skattelagstiftningen. Dessutom visades att en tillämpning i efterhand av skrivelsen på teknikleasingavtalet mellan Philips och Rabobank inte skulle ha förändrat resultatet.
- (14) Dessa argument anfördes i brevväxlingen och under mötena med kommissionens företrädare. Vidare har den nederländska regeringen lämnat följande uppgifter:
- Detaljerade upplysningar om avskrivningsreglerna som gäller Philips och Rabobank.
 - Sifferuppgifter om Philips och Rabobanks beskattningsbara vinst 1990, 1991, 1992 och 1993.
 - De kontrakt som ligger till grund för teknikleasingavtalet mellan Philips, Rabobank och Electrologica.

V. BEDÖMNING AV STÖDET

V.1 Teknisk bedömning av transaktionen

- (15) Kommissionen beaktar i sin bedömning att sale-leaseback av immateriella tillgångar i gemenskapens medlemsstater och utanför gemenskapen ofta används som ett finansieringsinstrument. En följd av sale-leaseback av immateriella tillgångar är att uthyraren som förvärvar den (ekonomiska) äganderätten till tillgången har exklusiv rätt att skriva av tillgången för skattemässiga ändamål. En undersökning av skattelagstiftningen i medlemsstaterna visar att detta är fallet i nästan alla medlemsstater.

⁽¹⁾ Se målet Keereweer-Sogelease, Beslissingen Nederlandse Belastingrechtspreek 1995/116, där kassationsdomstolen fastställde att sale-leaseback av tryckpressar var giltig enligt nederländsk lag.

⁽²⁾ Standardvillkor (nr 16) i bilagan till artikel 15 i lagen om företagsbeskattning (Wet Vennotschapbelasting).

⁽³⁾ OECD-rapport Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations.

- (16) Kommissionen håller med den nederländska regeringen om att utnyttjandet av immateriella tillgångar i princip inte avviker från utnyttjandet av andra tillgångar. På grund av de immateriella tillgångarnas speciella egenskaper kan särskilda villkor gälla för utnyttjandet av immateriella tillgångar⁽¹⁾. I ljuset av detta står inte skattemyndigheternas offentliggörande av riktlinjer för sale-lease-back av immateriella tillgångar i strid med tillämpningen av den allmänna skattelagstiftningen.
- (17) Genom överföringen av Electrologica-aktierna från Philips till Rabobank lämnade Electrologica Philips skatteenhet. Electrologicas beskattningsbara vinst läggs därefter inte samman med Philips beskattningsbara vinst. Efter överföringen hör Electrologica till Rabobanks skatteenhet, så att fortsättningsvis slås Electrologicas beskattningsbara vinst samman med Rabobanks. Vidare får teknikleasingavtalet följande konsekvenser: För det första flyttas den exklusiva rätten till avskrivningar av know-how (som skattemässig avskrivning) från Philips till Rabobank. Teknikleasingavtalet minskar följaktligen Rabobanks beskattningsbara vinst och ökar Philips beskattningsbara vinst så att Rabobank betalar mindre och Philips mer skatt än vad de skulle ha gjort om inte teknikleasingavtalet hade funnits. För det andra gör Philips genom teknikleasingavtalet en (beskattningsbar) bokföringsmässig vinst på 600 miljoner gulden, som Philips inte skulle ha gjort utan försäljningen av Electrologica.
- (18) De nederländska skattemyndigheterna har lämnat alla uppgifter så att kommissionen med säkerhet har kunnat fastställa att varken Philips eller Rabobank vid tecknandet av teknikleasingavtalet hade kompenserande förluster. På grundval av uppgifterna om Philips och Rabobanks beskattningsbara vinst 1990, 1991, 1992 och 1993 har kommissionen dragit slutsatsen att både Philips och Rabobank kunde gynnas fullt ut av avskrivningen av know-how. Dessutom var vinstförväntningarna för både Philips och Rabobank lovande. Varje förskjutning i den beskattningsbara vinsten som följde av teknikleasingavtalet resulterade följaktligen i en förändring av statens skatteintäkter.
- (19) Nedan redogörs mer detaljerat för förskjutningarna i den beskattningsbara vinsten för Philips och Rabobank, och därmed i statens skatteintäkter (se även tabell nedan):
- Om inte försäljningen av Electrologica till Rabobank hade skett skulle Philips skattemässiga enhet kunnat skriva av know-how-tillgången linjärt under fyra år på grundval av det bokföringsmässiga värdet på 2 200 miljoner gulden. Genom försäljningen av Electrologica ökade Philips beskattningsbara vinst under fyra år med 550 miljoner gulden per år vid en skattesats på 35 %.
 - Efter försäljningen av Electrologica till Rabobank baserades den skattemässiga avskrivningen på ett bokföringsmässigt värde av 2 800 miljoner gulden. De första sex åren skrivs know-how av utifrån det resterande bokföringsmässiga värdet och därefter skrivs den av linjärt under fyra år. Avskrivningen på know-how-tillgången minskar Rabobanks beskattningsbara vinst med 700 miljoner gulden under första året (25 % av 2 800), 525 miljoner gulden under det andra året (25 % av 2 100) och så vidare till 125 miljoner gulden år 10, vid en skattesats på 35 %⁽²⁾.
 - Licens- och räntebetalningarna mellan Philips och Rabobank betalas under tio år, d.v.s. avtalets löptid. Så länge som licensavgifterna från Philips till Rabobank avräknades med kontantbetalningar från Rabobank till Philips skedde inga faktiska överföringar av pengar.
 - Philips och Rabobank har kommit överens om att lånet på 2 200 miljoner gulden från Philips till Rabobank kan lösas in när avtalet går ut. Skuldomsättning är enligt fast rättspraxis skatteneutral i Nederländerna⁽³⁾.
 - Alla intäkter från tilldelandet av underlicenser rörande Electrologicas know-how till tredje part under avtalets löptid delas lika mellan Philips och Rabobank och mot en skattesats på 35 %. Av de avgivna uppgifterna kan utläsas att dessa intäkter förväntas under den andra halvan av avtalets löptid (från 1999).

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 556/88 av den 30 november 1988 om tillämpning av artikel 85.3 i EG-fördraget på grupper av licensöverenskommelser om know-how (EGT L 61, 4.3.1989, s. 2).

⁽²⁾ Skillnaderna i avskrivningsreglerna för Philips och Rabobank beror enligt de nederländska myndigheterna på att know-how-tillgången spelar en helt annan roll inom Philips än inom Rabobank, där den endast utgjorde en finansiell tillgång.

⁽³⁾ Beslissingen *Nederlandse Belastingrechtspreek 1969/202*, och nr 1978/140 för fordringsägare samt nr 1993/237 för gäldenär.

- (20) I den första kolumnen i tabell 1 visas ökningen av den beskattningsbara vinsten hos skatteenheten Rabobank genom räntebetalningarna från Philips till Electrologica. I den andra och tredje kolumnen visas minskningen av den beskattningsbara vinsten hos skatteenheten Rabobank som följd av räntebetalningarna till Philips och avskrivningen av Electrologicas know-how. I den fjärde kolumnen visas minskningen av Philips beskattningsbara vinst som följd av licensbetalningarna. I följande tre kolumner syns ökningen av Philips beskattningsbara vinst, som en följd av de räntor man satt från Electrologica, förlusten av att man inte kunde skriva av know-how och slutligen den bokföringsmässiga vinst Philips gjorde på know-how genom försäljningen av Electrologica till Rabobank. Den sista kolumnen i tabell 1 visar totalbeloppet för förändringarna i den beskattningsbara vinsten. Sista raden i tabell 1 visar nuvärdet av förändringarna i beskattningsbar vinst under 1994. I tabell 2 visas följderna av förändringarna av den beskattningsbara vinsten för skatteintäkterna, vid en skattesats på 35 %.
- (21) Som framgår av tabell 2, ökar de totala skatteintäkterna på kort sikt och minskar på lång sikt som en följd av teknikleasingavtalet. Förskjutningen i tiden av skatteintäkterna kan tillskrivas två faktorer: För det första realiserade Philips till följd av överföringen 1994 av Electrologica till Rabobank, de dolda reserverna som finns i know-how-tillgången och dessa beskattas direkt detta år. För det andra försenas avskrivningarna på know-how i viss utsträckning som en följd av skillnaderna i de avskrivningsregler som gäller för Philips och Rabobank.

Eventuella skatteintäkter på grund av intäkter från underlicenser beaktas inte. Vad gäller de totala skatteintäkterna är det irrelevant om vinsterna åtnjuts av Philips (om know-how inte hade sålts till Rabobank) eller om de fördelas mellan Philips och Rabobank (som Philips och Rabobank kom överens om då teknikleasingavtalet ingicks).

Tabell 1

Förändringar i beskattningsbar vinst till följd av teknikleasingavtalet (1994 = år 1)

År	Rabobank			Philips			totalt	
	Licensavgift	Ränta	Avskrivning	Licensavgift	Ränta	Avskrivning	Bokföringsmässigt värde	
1	140	- 154	- 700	- 140	154	550	600	+ 450
2	140	- 154	- 525	- 140	154	550	—	+ 25
3	140	- 154	- 394	- 140	154	550	—	+ 156
4	140	- 154	- 295	- 140	154	550	—	+ 255
5	140	- 154	- 220	- 140	154	—	—	- 220
6	140	- 154	- 166	- 140	154	—	—	- 166
7	140	- 154	- 125	- 140	154	—	—	- 125
8	140	- 154	- 125	- 140	154	—	—	- 125
9	140	- 154	- 125	- 140	154	—	—	- 125
10	140	- 154	- 125	- 140	154	—	—	- 125

Nuvärde (år 1 = 1994 vid en diskonteringsats på 1,06):

1	1 031	- 1 133	- 2 279	- 1 031	1 133	1 906	+ 566	+ 193
---	-------	---------	---------	---------	-------	-------	-------	-------

Tabell 2

Förändringar i skatteintäkter (skattesats 35 %) till följd av teknikleasingavtalet (1994 = år 1)

År	Rabobank			Philips			Totalt	
	Licensavgift	Ränta	Avskrivning	Licensavgift	Ränta	Avskrivning	Bokföringsmässigt värde	
1	49	- 54	- 245	- 49	54	192	210	+ 157
2	49	- 54	- 184	- 49	54	192	—	+ 8
3	49	- 54	- 138	- 49	54	192	—	+ 54
4	49	- 54	- 103	- 49	54	192	—	+ 89
5	49	- 54	- 77	- 49	54	—	—	- 77
6	49	- 54	- 58	- 49	54	—	—	- 49
7	49	- 54	- 44	- 49	54	—	—	- 44
8	49	- 54	- 44	- 49	54	—	—	- 44
9	49	- 54	- 44	- 49	54	—	—	- 44
10	49	- 54	- 44	- 49	54	—	—	- 44

Nuvärde (år 1 = 1994 vid en diskonteringsats på 1,06):

1	411	- 452	- 798	- 411	452	667	198	+ 68
---	-----	-------	-------	-------	-----	-----	-----	------

- (22) Teknikleasingavtalet kan anses som gynnsamt för den nederländska statskassan på så sätt att skatteintäkterna kommer in tidigare än de annars skulle ha gjort. Nuvärdet 1994 av denna förmån för den nederländska statskassan var 68 miljoner gulden vid en diskonteringsats på 1,06 % ⁽¹⁾. Rabobanks skattemässiga fördel betalas helt genom Philips som, till följd av teknikleasingavtalet, får betala mer skatt. Rabobanks skattemässiga fördel kan ses som en del av det belopp som Philips betalar Rabobank för dess finansiella tjänster.
- (23) Vid den tiden gjorde nederländska tjänstemän beräkningar som, enligt vad som sägs i tidningsartiklarna, antyder att teknikleasingavtalet skulle kosta den nederländska statskassan pengar. I dessa beräkningar togs inte hänsyn till de skattemässiga följderna för Philips av teknikleasingavtalet.

V.2 Tillämpning av artikel 92.1 i EG-fördraget på den skattemässiga behandlingen av teknikleasingavtalet.

- (24) Teknikleasingavtalet måste bedömas enligt kriterierna i artikel 92.1 i EG-fördraget. För att teknikleasingavtalet skall anses ha inslag av statligt stöd måste det ge en fördel på bekostnad av den nederländska statskassan. Dessutom måste denna fördel, för att betraktas som statligt stöd, vara specifik eller selektiv på så sätt att den gynnar vissa företag eller viss produktion. Slutligen måste det fastställas att snedvridning av konkurrensen sker och att handeln mellan medlemsstaterna påverkas negativt.
- a) *Inverkan på handeln*
- (25) Som påpekades i inledningen av förfarandet verkar både Philips och Rabobank utanför Nederländerna på den gemensamma marknaden. Om detta företagsstöd godkänns, skulle det förbättra konkurrenssituationen för företagens varor och tjänster. Det skulle bli svårare för konkurrenter från andra medlemsstater att i Nederländerna konkurrera med dessa företag. Ett eventuellt stöd till Philips eller Rabobank skulle därigenom påverka handeln mellan medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Vid en lägre diskonteringsats skulle fördelarna för statskassan vara lägre.

b) Möjlig selektiv karaktär genom godtyckligt agerande

- (26) Behandling av ekonomiska aktörer på skönsmässig grund kan i praktiken leda till att tillämpningen av en allmän åtgärd i ett enskilt fall kan vara en selektiv åtgärd⁽¹⁾. Vad gäller tvivlet om de nederländska skattemyndigheterna har utövat skönsmässiga befogenheter för att ge Philips eller Rabobank fördelar eller om endast allmänna skatteregler har tillämpats har kommissionen kommit fram till följande slutsatser:
- (27) För antagandet att de nederländska skattemyndigheterna i visst mått har utövat sin skönsmässiga befogenhet för att gynna Philips eller Rabobank talar att den nederländska regeringen har varit inblandad i detta ärende. Denna inblandning verkar dock ha orsakats av det tryck Philips utövat för att få slut på den segdragna konflikten inom skattemyndigheterna. Denna konflikt gällde tolkningen av skattelagstiftningen och hindrade att ett definitivt svar kunde ges angående skattekONSEKVENSERNA av den planerade transaktionen.
- (28) Eftersom varken den nederländska civilrätten eller skattelagstiftningen omfattar särskilda bestämmelser angående den bedömning skattemyndigheterna gör av avtal om sale-leaseback, måste då bedömningen grundas på den allmänna principen om god affärspraxis (*goed-koopmansgebruik*), som finns fastställd i den nederländska skattelagstiftningen. Om principen tillämpas på teknikleasingavtalet mellan Philips och Rabobank, är den centrala frågan om Rabobank genom överföringen av *Electrologica*-aktierna verkligen fick den (ekonomiska) äganderätten till know-how-tillgången och om Rabobank därigenom fick rätten att skriva av den⁽²⁾. För att betraktas som ekonomisk ägare måste man löpa en risk vad gäller tillgångens värde. Rabobank är berättigad till övervärdet av know-how-tillgången när löptiden för kontraktet går ut och till hälften av intäkterna från underlicenserna. Utifrån de uppgifter den förfogar över drar kommissionen slutsatsen att detta, på grundval av den nederländska lagstiftningen och rättspraxis, är tillräckligt för att fastställa risk och därigenom ekonomisk äganderätt.
- (29) Dessutom rör de bestämmelser som offentliggjordes i ett dokument i augusti 1994 av de nederländska skattemyndigheterna om sale-leaseback av immateriella tillgångar främst ekonomisk äganderätt. Denna skrivelse innehåller riktlinjer för tolkningen av nederländsk lag och förändrar inte lagstiftningen. Eftersom denna skrivelse offentliggjordes kort efter det att teknikleasingavtalet hade ingåtts kan man endast kontrollera om teknikleasingavtalet följer skrivelsen. Resultatet av denna undersökning visar att slutsatsen att de allmänna skattereglerna inte har tillämpats är felaktig.
- (30) Enligt skrivelsen skall fem kriterier beaktas vid bedömningen av sale-leaseback av immateriella tillgångar.
1. Den ursprungliga ägaren får inte förbehålla sig exklusiv nyttjanderätt till tillgångarna och då är också frågan relevant om vem som vid leasingtidens utgång har den egentliga besittningsrätten till de immateriella tillgångarna.
 2. Leasingavtalets löptid måste vara kortare än de immateriella tillgångarnas livslängd.
 3. Avskrivningen måste stå i relation till licensavgifterna och ge ett rimligt restvärde.
 4. Priset för överföringen måste grundas på en objektiv beräkningsgrund och skattemyndigheterna måste kunna kontrollera det.
 5. Licensavgifter och andra fördelar för uthyraren måste vara tillräckligt stora för att kompensera uthyraren för avskrivningar och ränta.
- (31) Vidare behöver, enligt skrivelsen, kriterierna 1, 2 och 5 inte vara fullständigt uppfyllda så länge det faktum att ett av kriterierna inte är uppfyllt gottgörs genom att de andra kriterierna är mer än fullgjorda. Som helhet måste kriterierna vara tillräckligt uppfyllda.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (EGT C 384, 10.12.1998, s. 3).

⁽²⁾ Det faktum att know-how är en immateriell tillgång hindrar inte att den kan överföras.

- (32) Tillämpningen av dessa kriterier på teknikleasingavtalet mellan Philips och Rabobank ger följande resultat:
1. I princip är återleasingen till Philips exklusiv. Däremot förutses i avtalet uttryckligen möjligheten att Philips drar nytta av know-how genom att ge underlicenser till tredje man. Om så sker fastställs i avtalet att Rabobank har rätt till 50 % av de intäkter Philips erhåller. Philips och Rabobank har ett ömsesidigt intresse av att ge underlicenser. Vid den aktuella tidpunkten gjorde Philips en stor omorganisation, då man koncentrerade sig på kärnverksamheten och i vissa fall stängde hela produktionslinjer. Därför är Philips beroende av underlicenser till tredje man. Från de erhållna uppgifterna kan slutas att inom Philips är beviljandet av underlicenser gällande know-how mycket vanligt.

Dessutom fastställs i riktlinjerna särskilt att också frågan om vem som har den faktiska besittningsrätten till de immateriella tillgångarna när leasingavtalet löpt ut är av vikt för att bedöma om avtalet är exklusivt. Det är tydligt att Rabobank har denna besittningsrätt. Som anges ovan har Rabobank rätt, men inte skyldighet, att sälja tillbaka Electrologica-aktierna till Philips när leasingavtalet löper ut. Dessutom kan man från och med den 1 januari 2004 avsluta leasingavtalet mellan Philips och Electrologica.
 2. Löptiden för leasingen är tio år. Kommissionen har ingen anledning att anta att den förväntade livslängden på know-how-tillgången är kortare än leasingtiden.
 3. Rabobanks avskrivning över tio år kan anses vara normal i ljuset av den finansiella funktion hos Rabobanks know-how.
 4. Överföringspriset för know-how-tillgången grundar sig på OECD:s riktlinjer för prissättning vid överföringar. Dessutom har de nederländska skattemyndigheterna provat överföringspriset för know-how-tillgångar med hjälp av de gällande metoderna för självkostnadspris och godkänt det. Kommissionen anser OECD:s riktlinjer vara en användbar grund för värderingen av know-how-tillgångar.
 5. Utifrån en kommersiell nettoberäkning kan Rabobank anses ha ingått ett kommersiellt ansvarsfullt avtal. Därtill kommer att för såväl Philips och Rabobank finnas möjligheten att bevilja underlicenser och en eventuell värdestegring då leasingavtalet löper ut.
- (33) Kommissionen drar slutsatsen att teknikleasingavtalet mellan Philips och Rabobank i efterhand kan anses fullgöra de kriterier som de nederländska skattemyndigheterna har fastställt i sin skrivelse rörande sale-leaseback av immateriella tillgångar.
- (34) Förutom kriterierna som i huvudsak inriktas på (ekonomisk) äganderätt, krävs i skrivelsen att det skall finnas en ekonomisk orsak för sale-leaseback av immateriella tillgångar för att hindra att sale-leaseback av immateriella tillgångar används för skatteplanering.
- (35) De ekonomiska orsakerna för teknikleasingavtalet ligger för Philips i en omedelbar förbättring av sin kassaposition och balansräkningen medan det för Rabobank var det viktigt att ändra kortfristiga tillgångar till långfristiga. Utslagsgivande för teknikleasingavtalet mellan Philips och Rabobank verkar Philips verkligt brådskande behov av likvida tillgångar ha varit. Eftersom Philips likviditet var för låg, löpte Philips risken att förlora sin AA-ställning som gäldenär. Det finansiella konsortiet bakom Philips var inte längre berett av förse Philips med likvida medel. Likvidation av de dolda reserverna var den enda räddningen för Philips.
- (36) Det faktum att de nederländska skattemyndigheterna 1987 också godkände ett avtal om sale-leaseback av immateriella tillgångar, endast på grundval av tolkningen av den allmänna skattelagstiftningen, stödjer också slutsatsen att de nederländska skattemyndigheterna vad gäller teknikleasingavtalet endast har tillämpat den allmänna skattelagstiftningen.
- (37) Ännu ett sätt att avgöra om den allmänna skattelagstiftningen har tillämpats är att undersöka om avtal om sale-leaseback av immateriella tillgångar vid det tillfället var öppna också för andra företag. Den nederländska regeringen har lagt fram en lista över företag som efter Philips exempel har utnyttjat avtal om sale-leaseback för att förbättra sina likvida tillgångar. Dessa avtal är ingångna både före och efter avtalet mellan Philips och Rabobank. Vidare kan man ur tidningsartiklar utläsa att andra, med Philips jämförbara företag, ansåg att möjligheten med sådana avtal stod öppen för dem.

- (38) Dessutom kan ovan angivna ekonomiska orsaker inte dras i tvivel genom en möjlig skattemässig fördel som följd av transaktionen med sale-leaseback vid vilken, som visats i V.1, man inte kan förvänta sig att den innebär en skatteförlust för staten. Tvärtom borde resultatet bli en skattemässig fördel vars diskonterade värde var 68 miljoner gulden 1994:

c) *Utnyttjande av statliga medel*

- (39) Som påpekas ovan kommer den skattemässiga behandlingen av teknikleasingavtalet inte att innebära någon förlust för statskassan.

VI. SLUTSATS

- (40) Med beaktande av det ovanstående drar kommissionen slutsatsen att eftersom de nederländska myndigheterna varken till Philips eller Rabobank har givit några skattemässiga fördelar som belastar den nederländska statskassan genom en skönsässig tillämpning av skattelagstiftningen, finns det inget inslag av statligt stöd enligt artikel 92.1 till någondera av parterna i teknikleasingavtalet mellan Philips och Rabobank.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De nederländska skattemyndigheternas behandling av ett teknikleasingavtal mellan Philips och Rabobank utgör inte ett stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 21 april 1999.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 juni 2000

om den portugisiska regionalstödskartan för tiden 2000–2006 med avseende på de regioner som är berättigade till undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget

[delgivet med nr K(2000) 1964]

(Endast den portugisiska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2000/736/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha givit berörda parter tillfälle att yttra sig⁽¹⁾, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom skrivelserna nr 445 av den 19 maj 1999 och 458 av den 25 maj 1999 (registrerade av kommissionen den 20 respektive den 26 maj 1999) från sin ständiga representation anmälde Portugal enligt artikel 88.3 i EG-fördraget till kommissionen ett utkast till regionalstöds-karta för tiden 2000–2006⁽²⁾. Genom skrivelse nr D/52497 av den 11 juni 1999 till Portugals ständiga representation begärde kommissionen kompletterande uppgifter. Sådana lämnades av de portugisiska myndigheterna genom skrivelserna nr 692 av den 12 juli 1999 och 994 av den 12 oktober 1999 från ständiga representationen (registrerade av kommissionen den 19 juli respektive den 4 november 1999) samt vid ett bilateralt sammanträde den 7 september 1999.
- (2) Genom skrivelse nr SG(2000) D/100638 av den 19 januari 2000 underrättade kommissionen Portugal om att den efter sin granskning av åtgärden i fråga, med stöd av artiklarna 87–88 i fördraget och artiklarna 61–62 i EES-avtalet, hade beslutat att inte göra invändningar beträffande den del av regionalstödskartan som avser de regioner i Portugal som skall vara berättigade till undantag enligt artikel 87.3 a i fördraget (Statligt stöd N 305/99), men däremot inleda förfarandet i artikel 88.2 i fördraget beträffande den del av kartan som avser

de regioner som skall vara berättigade till undantag enligt artikel 87.3 c (Statligt stöd C 78/99).

- (3) Kommissionens beslut att inte göra invändningar beträffande en del av den portugisiska kartan, som den fann förenlig med fördraget, men inleda ett formellt granskningsförfarande beträffande den återstående delen av kartan offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽³⁾. Berörda parter gavs tillfälle att inom en månad från dagen för offentliggörandet inkomma med synpunkter på den åtgärd som blivit föremål för kommissionens förfarande.

- (4) Inga synpunkter från berörda parter inkom till kommissionen.

- (5) Portugal överlämnade sina synpunkter genom skrivelserna nr 221 av den 21 februari 2000 från landets ständiga representation och 2610 av den 2 maj 2000 från dess ekonomiministerium (registrerade av kommissionen den 22 februari 2000 respektive den 4 maj 2000) samt vid ett bilateralt sammanträde den 12 april och genom ett faxmeddelande, daterat den 18 maj 2000.

II. BESKRIVNING AV DE INSLAG I REGIONALSTÖDSKARTAN SOM FÖRANLEDE KOMMISSIONEN ATT INLEDA FÖRFARANDET

- (6) Det utkast till regionalstöds-karta som anmälades av Portugal omfattar hela landets territorium och avser perioden den 1 januari 2000 till den 31 december 2006. Som berättigade till undantaget i artikel 87.3 c i fördraget föreslog de portugisiska myndigheterna följande NUTS III-regioner (NUTS: nomenklaturen för statistiska och regionala enheter) och tak för stödnivåerna (i nettobidragsekvivalenter – NBE):

Grande Lisboa: 45,68 % NBE för 2000, 36,76 % NBE för 2001, 27,84 % NBE för 2002, 18,92 % NBE för 2003 och 10 % NBE för tiden 2004–2006.

⁽¹⁾ EGT C 62, 4.3.2000, s. 2.⁽²⁾ Enligt riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål (EGT C 74, 10.3.1998, s. 9) skall medlemsstaternas regionalstöds-kartor bestå dels av de regioner som föreslås omfattas av undantagen i artikel 87.3 a och 87.3 c i fördraget, dels av de tak för stödnivåerna för nyinvesteringar och skapande av sysselsättning genom investeringar som planeras för var och en av regionerna samt de tillämpliga taken för kumulerat stöd.⁽³⁾ Se not 1.

- Lezíria do Tejo:* 47,68 % NBE för 2000, 40,76 % NBE för 2001, 33,84 % NBE för 2002, 26,92 % NBE för 2003 och 20 % NBE för tiden 2004–2006.
- Médio Tejo:* 47,68 % NBE för 2000, 40,76 % NBE för 2001, 33,84 % NBE för 2002, 26,92 % NBE för 2003 och 20 % NBE för tiden 2004–2006.
- Oeste:* 47,68 % NBE för 2000, 40,76 % NBE för 2001, 33,84 % NBE för 2002, 26,92 % NBE för 2003 och 20 % NBE för tiden 2004–2006.
- Península de Setúbal:* 47,68 % NBE för 2000, 40,76 % NBE för 2001, 33,84 % NBE för 2002, 26,92 % NBE för 2003 och 20 % NBE för tiden 2004–2006.
- (7) Enligt Portugals anmälan skall samtliga tak för stödnivåerna höjas med 10 procentenheter brutto för små och medelstora företag⁽⁴⁾. Denna höjning gäller dessutom som kumuleringstak för det totala stödbeloppet när flera regionalstödsordningar tillämpas samtidigt, oavsett om stödet betalas med lokala, regionala eller nationella medel eller med gemenskapsmedel.
- (8) Kommissionen har undersökt den portugisiska anmälan mot bakgrund av riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål, särskilt punkt 5.2 i dessa, där det fastställs att utkastet till stödkarta skall ha "upprättats enligt de kriterier som anges i punkterna 3.5, 3.10, 4.8 och 4.9", och därvid beaktat att regionalstödens totala täckning i Portugal för perioden 2000–2006 har fastställts till 100 % av landets befolkning⁽⁵⁾.
- (9) Vad gäller de tak för stödnivåerna som Portugal föreslagit för var och en av de ovannämnda NUTS III-regionerna påpekade kommissionen att enligt punkt 4.8 i riktlinjerna "får taket för regionalstödet nivå i allmänhet inte överstiga 20 % nettobidragsekvivalenter" och inte 10 % i stödberättigade regioner enligt artikel 87.3 c "som både har högre BNP per invånare uttryckt i köpkraftsstandard och lägre arbetslöshet än respektive genomsnitt i gemenskapen". NUTS III-regionen "Grande Lisboa" är den enda region som omfattas av taket på 10 % NBE.
- (10) Kommissionen erinrade även om punkt 5.7 i riktlinjerna, som föreskriver att för de regioner som inte längre omfattas av artikel 87.3 a efter översynen av regionalstödskartorna, utan i stället av artikel 87.3 c, kan kommissionen under en övergångsperiod godta en progressiv minskning av de stödnivåer som dessa regioner var berättigade till enligt artikel 87.3 a, i jämn eller ökande takt, till dess att de stödnivåer som avses i punkterna 4.8 och 4.9 uppnåtts. Alla ovannämnda regioner, som tillsammans utgör NUTS II-regionen "Lisboa e Vale do Tejo", var stödberättigade enligt undantaget i artikel 87.3 a till och med den 31 december 1999 och de tillämpliga stödtaken var då 75 % brutto. De portugisiska myndigheterna har därför kunnat beakta denna möjlighet i sitt förslag.
- (11) Kommissionen påpekade dock att enligt fotnot 43 till punkt 5.7 i riktlinjerna att dessa övergångsbestämmelser inte är tillämpliga på de delar av NUTS II-regionerna som förlorar sin ställning som berättigade till undantag enligt artikel 87.3 a och som "i avsaknad av den ytterligare procentandelen av befolkningen som beräknas genom den andra korrigeringen som anges i punkt 8 i bilaga III till dessa riktlinjer, borde ha uteslutits ur den nya stödkartan." I Portugals fall motsvarar denna ytterligare procentandel 23,2 % av landets totala befolkning.
- (12) I detta avseende konstaterade kommissionen att, enligt Portugals anmälan, hela NUTS II-regionen "Lisboa e Vale do Tejo" med 33,4 % av befolkningen i landet bör omfattas av en övergångsperiod enligt punkt 5.7 i riktlinjerna för anpassningen av de stödnivåer som den åtnjöt om region som omfattades av artikel 87.3 a. Med hänsyn till de begränsningar som föreskrivs avseende den geografiska räckvidden för dessa övergångsbestämmelser kan dock endast 10,2 % av den portugisiska befolkningen komma i fråga för en sådan övergångsperiod. Under dessa omständigheter kunde de portugisiska myndigheternas förslag, vad avser stödtaken för var och en av de ovannämnda NUTS III-regionerna, inte betraktas som förenligt med de relevanta bestämmelserna i riktlinjerna, vilket föranledde kommissionen att uttrycka tvivel om förenligheten med fördraget hos denna del av det portugisiska förslaget.
- (13) Följaktligen konstaterade kommissionen även att den med hänsyn till dessa tvivel angående de föreslagna stödnivåerna för var och en av de nämnda regionerna inte kunde finna att dessa nivåer hade avpassats "enligt de regionala problemens svårighetsgrad sedda i ett gemenskapssammanhang" i enlighet med punkt 4.8 i riktlinjerna. Av samma skäl kunde kommissionen inte heller finna de föreslagna stödnivåerna för små och medelstora företag förenliga med punkt 4.9 i riktlinjerna. Dessutom kunde kommissionen inte heller finna att kumuleringssreglerna i punkt 4.18 i riktlinjerna hade iakttagits.

⁽⁴⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT C 16, 21.1.1999, s. 5.

III. KOMMENTARER FRÅN PORTUGAL

(14) Under det formella granskningsförfarandet framhöll de portugisiska myndigheterna framför allt att de inte kunde godta själva principen för begränsningen av den geografiska räckvidden enligt punkt 5.7 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål. I detta sammanhang fann de särskilt att effekterna av vad som föreskrivs i punkt 5.7 i riktlinjerna drastiskt skulle begränsas genom fotnot 43 i alla de fall då det är nödvändigt att ge det stöd som krävs till regioner som förlorar sin ställning som berättigade till undantag enligt artikel 87.3 a i fördraget och därigenom förhindrar en alltför hastig förändring av deras situation när det gäller rättigheterna till stöd. Det vore därför inte berättigat att tillämpa bestämmelsen i fotnoten på NUTS II-regionen "Lisboa e Vale do Tejo", eftersom detta skulle leda till alltför stora begränsningar för industri- och regionalpolitiken i en av de medlemsstater som relativt sett ger minst stöd till företagen.

(15) De portugisiska myndigheterna anser vidare att en tillämpning av de begränsningar som föreskrivs i not 43 till punkt 5.7 i riktlinjerna i vilket fall som helst skulle leda till en oskälig diskriminering av NUTS II-regionen "Lisboa e Vale do Tejo", och detta av följande skäl:

— Med NUTS III-regionen "Grande Lisboa" (där BNP per invånare uppgår till 114 % av EU-genomsnittet) som enda undantag är utvecklingsnivåerna i NUTS II-regionen "Lisboa e Vale do Tejo" jämförbara med dem i de kringliggande regionerna, som omfattas av artikel 87.3 a (BNP per invånare ligger i de fyra övriga berörda NUTS III-regionerna mellan 55 % och 58 % av EU-genomsnittet). Stödtaken skulle dock bli klart lägre i dessa regioner, dvs. dessa fyra NUTS III-regioner (Lezíria do Tejo, Médio Tejo, Oeste och Península de Setúbal) skulle inte vara berättigade till undantag enligt artikel 87.3 a i fördraget uteslutande därför att de ingår i NUTS II-regionen "Lisboa e Vale do Tejo".

— På grund av de inskränkningar som föreskrivs i not 43 skulle bara en begränsad del av NUTS II-regionen "Lisboa e Vale do Tejo", motsvarande mindre än en tredjedel av dess befolkning, kunna utnyttja övergångsbestämmelserna i punkt 5.7 i riktlinjerna. Befolkningen i de fyra minst utvecklade NUTS III-regionerna uppgår dock till cirka 45 % av folkmängden i NUTS II-regionen "Lisboa e Vale do Tejo" och det nya stödtaket (20 % netto) skulle bli omedelbart tillämpligt i vissa av dessa regioner från och med den 1 januari 2000.

— Med hänsyn till den relativa utvecklingsnivån i de berörda NUTS III-regionerna skulle följaktligen en tillämpning av de begränsningar som anges i not 43 till punkt 5.7 i riktlinjerna hindra en jämlik behandling av olika medlemsstater och regioner, eftersom detta skulle göra det omöjligt att säkerställa att

samtliga tillämpliga stödnivåer är tillräckliga i förhållande till de specifika regionala problemens svårighetsgrad.

(16) De portugisiska myndigheterna anser även att en tillämpning av de begränsningar som föreskrivs i not 43 skulle strida mot den metod som rådet antagit i fråga om strukturfonderna, eftersom denna säkerställer en betydligt generösare behandling, när det gäller "utfasningen" av mål 1 i NUTS II-regionen "Lisboa e Vale do Tejo". Om därför begränsningarna i fråga om det statliga stödet för regionala ändamål tillämpades, skulle detta skapa bristande överensstämmelse mellan regionalpolitiken och konkurrenspolitiken, vilket strider mot det mål som kommissionen fastställt på detta område ⁽⁶⁾.

(17) Trots att de portugisiska myndigheterna i princip motsätter sig varje begränsning av den geografiska räckvidden för övergångsbestämmelserna i punkt 5.7 i riktlinjerna, har de under det formella granskningsförfarandet lagt fram en ändring av den ursprungliga anmälan. Enligt detta nya förslag – som i första hand syftar till att undvika ett negativt kommissionsbeslut i enlighet med artikel 7.5 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ⁽⁷⁾ på grund av att detta skulle påverka möjligheterna att föra en konsekvent och väl avpassad regionalpolitik mycket negativt – lägger de portugisiska myndigheterna nu fram följande NUTS III-regioner och stödtak, när det gäller undantaget i fördragets artikel 87.3, c:

<i>Grande Lisboa:</i>	10 % NBE under hela perioden 2000–2006.
<i>Lezíria do Tejo:</i>	47,68 % NBE för 2000, 40,76 % NBE för 2001, 33,84 % NBE för 2002, 26,92 % NBE för 2003 och 20 % NBE för tiden 2004–2006.
<i>Médio Tejo:</i>	47,68 % NBE för 2000, 40,76 % NBE för 2001, 33,84 % NBE för 2002, 26,92 % NBE för 2003 och 20 % NBE för tiden 2004–2006.
<i>Oeste:</i>	47,68 % NBE för 2000, 40,76 % NBE för 2001, 33,84 % NBE för 2002, 26,92 % NBE för 2003 och 20 % NBE för tiden 2004–2006.
<i>Península de Setúbal:</i>	47,68 % NBE för 2000, 40,76 % NBE för 2001, 33,84 % NBE för 2002, 26,92 % NBE för 2003 och 20 % NBE för tiden 2004–2006.

⁽⁶⁾ Meddelande från kommissionen till medlemsstaterna om regionalpolitiken och konkurrenspolitiken: Stärkt koncentration och överensstämmelse (EGT C 90, 26.3.1998, s. 3).

⁽⁷⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (18) Liksom enligt den ursprungliga anmälan skall alla ovan angivna stödtag höjas med 10 procentenheter brutto för små och medelstora företag. Denna höjning gäller dessutom som kumuleringstak för det totala stödbeloppet när flera regionalstödsordningar tillämpas samtidigt, oavsett om stödet betalas med lokala, regionala eller nationella medel eller med gemenskapsmedel.

IV. BEDÖMNING

- (19) Kommissionen har, utifrån riktlinjerna för statligt stöd till regionala ändamål, granskat den del av den portugisiska anmälan som gäller de regioner som föreslås vara berättigade till undantaget i artikel 87.3 c i fördraget samt det ändringsförslag som överlämnades under det formella granskningsförfarandet.
- (20) Vad gäller de tak för stödnivåerna som de portugisiska myndigheterna har föreslagit för var och en av NUTS III-regionerna erinrar kommissionen om att enligt punkt 4.8 i riktlinjerna "får taket för regionalstöd i allmänhet inte överstiga 20 % nettobidragsekvivalenter" (ett uttryckligt undantag görs för regioner i de yttersta områdena och för regioner med låg befolkningstäthet) och inte 10 % nettobidragsekvivalenter i stödberättigade regioner enligt artikel 87.3 c "som både har högre BNP per invånare uttryckt i köpkraftsstandard och lägre arbetslöshet än respektive genomsnitt i gemenskapen". Genom skrivelse nr SG(98) D/12398 av den 30 december 1998, som innehöll en granskning av taken för de nationella stödnivåerna, underrättades de portugisiska myndigheterna om att NUTS III-regionen "Grande Lisboa" är den enda region som omfattas av detta tak på 10 %.
- (21) I detta sammanhang vill kommissionen även erinra om punkt 5.7 i riktlinjerna, som föreskriver att för de regioner som inte längre omfattas av artikel 87.3 a efter översynen av regionalstödskartorna, utan i stället av artikel 87.3 c, kan kommissionen under en övergångsperiod (på högst två år för driftstöd och fyra år för stöd för nyinvesteringar och stöd för att skapa sysselsättning) godta en progressiv minskning av de stödnivåer som dessa regioner var berättigade till enligt artikel 87.3 a, i jämn eller ökande takt, till dess att de stödnivåer som avses i punkterna 4.8 och 4.9 uppnåtts. Eftersom alla de tidigare nämnda regioner, som tillsammans utgör NUTS II-regionen "Lisboa e Vale do Tejo", var stödberättigade enligt undantaget i artikel 87.3 a till och med den 31 december 1999 och de tillämpliga stödtagen då var 75 % brutto (vilket vid tiden för anmälan när det gäller icke återbetalningspliktigt stöd motsvarade 54,6 % NBE), har de portugisiska myndigheterna beaktat denna möjlighet i sitt förslag till stödnivåer för NUTS III-regionerna "Lezíria do Tejo", "Médio Tejo", "Oeste" och "Península de Setúbal".
- (22) I detta sammanhang vill kommissionen även fästa uppmärksamheten på att enligt fotnot 43 till punkt 5.7 i

riktlinjerna att dessa övergångsbestämmelser inte är tillämpliga på de delar av NUTS II-regionerna som förlorar sin ställning som berättigade till undantag enligt artikel 87.3 a och som "i avsaknad av den ytterligare procentandelen av befolkningen som beräknas genom den andra korrigeringen som anges i punkt 8 i bilaga III till dessa riktlinjer, borde ha Uteslutits ur den nya stöd-kartan."

- (23) Kommissionen erinrar slutligen om att, som den framhöll i punkt 3.3 i sitt meddelande till medlemsstaterna om överensstämmelsen mellan regionalpolitiken och konkurrenspolitiken⁽⁸⁾, de närmare formerna för utfasningen av stödet skall vara specifika för vart och ett av dessa politikområden. I detta fall säkerställs överensstämmelsen mellan dem, som påpekades i Agenda 2000, genom att "de åtgärder som inriktas på regioner som också fortsättningsvis kommer att vara berättigade till provisoriskt stöd genom strukturfonderna bör vara förenliga med reglerna för konkurrenspolitiken rörande statligt stöd", vilket talar för att tillämpningen av bestämmelserna i riktlinjerna, som i sig är en garanti för likabehandling, inte bör medföra någon ojämlig behandling av Portugal jämfört med andra medlemsstater.
- (24) Kommissionen konstaterar därför att enligt Portugals anmälan, de fyra NUTS III-regionerna "Lezíria do Tejo", "Médio Tejo", "Oeste" och "Península de Setúbal", som omfattar 14,9 % av Portugals befolkning, bör omfattas av den övergångsperiod på fyra år, som avses i punkt 5.7 i riktlinjerna, för anpassningen av de stödnivåer som de har åtnjutit med stöd av undantaget i artikel 87.3 a. Dock medför de begränsningar av den geografiska räckvidden för dessa övergångsbestämmelser, som fastställs i not 43 till punkt 5.7 i riktlinjerna, att endast 10,2 % av Portugals befolkning har rätt till en sådan övergångsperiod. När det gäller Portugal är nämligen den ytterligare procentandel av befolkningen, som avses i not 43 och som kan beräknas med den metod som beskrivs i punkt 3 och i bilaga III till riktlinjerna – efter den andra korrigering som avses ovan och med iakttagande av det tak för stöd som fastställts för gemenskapen (42,7 %) – lika med 23,2 % av landets sammanlagda befolkning.
- (25) I detta sammanhang vill kommissionen dock framhålla att syftet med de begränsningar som införs i not 43 av den geografiska räckvidden för övergångsbestämmelserna i punkt 5.7 i riktlinjerna endast är att undvika att regioner, som med hänsyn till sin sociala och ekonomiska situation borde avföras från regionalstödskartan, kommer att få dubbelt stöd: dels genom att de fortfarande omfattas av stöd (som regioner som inte längre omfattas av undantaget i artikel 87.3 a och med tillämpning av den andra korrigeringen enligt punkt 8 i bilaga III till riktlinjerna), dels genom stödnivåerna. Det förefaller dock inte rimligt att hävda att dessa fyra NUTS III-regioner ("Lezíria do Tejo", "Médio Tejo", "Oeste" och "Península de Setúbal"), som enligt den portugisiska anmälan borde kunna utnyttja övergångsbestämmelserna, helt eller delvis borde avföras från stödkartan på

⁽⁸⁾ Se not 6.

grund av sin sociala och ekonomiska situation. Mot detta talar framför allt att BNP per invånare i dessa regioner är mellan 55 % och 58 % av EU-genomsnittet. Tvärtom uppvisar de fyra NUTS III-regionerna regionala avvikelser i förhållande till tröskelvärdena i punkt 5 i bilaga III till riktlinjerna, som är så betydande att de har beaktats vid beräkningen – enligt den metod som anges i avsnitt 1 av bilaga III till riktlinjerna – av fördelningsnyckeln för regionalstödet inom gemenskapen till områden som omfattas av undantaget i artikel 87.3 c i fördraget. Av detta skäl, och också med hänsyn till att BNP per invånare ligger på ungefär samma nivå i var och en av de fyra regionerna, skulle varje slag av särbehandling av dessa regioner kunna påverka utsikterna till en samlad regional utveckling negativt. Under dessa omständigheter kan det portugisiska förslaget i detta avseende betraktas som förenligt med riktlinjerna, trots att det i fråga om den geografiska täckningen med 4,7 % överstiger det tak som skulle följa av en rent mekanisk tillämpning av de begränsningar som föreskrivs i fotnot 43.

- (26) I detta sammanhang vill kommissionen även framhålla att stödnivåerna för varje region, i enlighet med punkt 4.8 i riktlinjerna, skall avpassas "enligt de regionala problemens svårighetsgrad sedda i ett gemenskapssammanhang". Med hänsyn till att Portugals utkast till regionalstödslista innehåller en betydande och omedelbar sänkning av stödnivåerna för NUTS III-regionen "Grande Lisboa" (med 75 % brutto till 10 % NBE) och till de låga ekonomiska utvecklingsnivåerna i NUTS III-regionerna "Lezíria do Tejo", "Médio Tejo", "Oeste" och "Península de Setúbal" kan det portugisiska förslaget även i detta avseende betraktas som förenligt med de relevanta bestämmelserna i riktlinjerna.
- (27) Slutligen bekräftar kommissionen dels att de föreslagna stödnivåerna för små och medelstora företag överensstämmer med punkt 4.9 i riktlinjerna, enligt vilken sådana företag kan beviljas högre stödnivåer i enlighet med Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små

och medelstora företag ⁽⁹⁾ (för regioner som omfattas av undantaget i artikel 87.3 c i fördraget är denna höjning 10 procentenheter brutto), dels att kumuleringsreglerna i punkt 4.18 i riktlinjerna har iakttagits. Även i dessa båda avseenden kan således Portugals förslag betraktas som förenligt med de relevanta bestämmelserna i riktlinjerna.

V. SLUTSATS

- (28) Av de skäl som redovisats ovan finner kommissionen att det nya utkastet till regionalstödslista för Portugal för tiden 2000–2006 är förenligt med bestämmelserna i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål, när det gäller de regioner som föreslås vara berättigade till undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den del av den portugisiska regionalstödslistan för tiden 2000–2006 som avser de regioner som skall vara berättigade till undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget är förenlig med den gemensamma marknaden med stöd av artikel 87.3 c i fördraget.

Genomförandet av denna åtgärd godkänns följaktligen.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Portugal.

Utfärdat i Bryssel den 28 juni 2000.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

⁽⁹⁾ EGT C 213, 23.7.1996, s. 4.

RÄTTELSER**Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1830/2000 av den 29 augusti 2000 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter**

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 219 av den 30 augusti 2000)

På sidan 10, i bilagan, för destinationskoden "L04" skall det
i stället för: "L04 Lettland, Polen ..."
vara: "L04 Litauen, Polen ...".

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1869/2000 av den 1 september 2000 om ändring av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 222 av den 2 september 2000)

På sidan 14, i bilagan, för destinationskoden "L04" skall det
i stället för: "L04 Lettland, Polen ..."
vara: "L04 Litauen, Polen ...".

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1951/2000 av den 14 september 2000 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 233 av den 15 september 2000)

På sidan 26, i bilagan, för destinationskoden "L04" skall det
i stället för: "L04 Lettland, Polen ..."
vara: "L04 Litauen, Polen ...".

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2256/2000 av den 11 oktober 2000 om undantag, när det gäller sortlistan över utsäde av dubbellåga sammansatta sorter av raps och rybs, från förordning (EG) nr 2316/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättandet av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 258 av den 12 oktober 2000)

På sidan 17, i bilagan skall det

i stället för: "Coccon (VA: 70 % CHS 08 (MS), 10 % Bristol, 10 % Capitol),"

vara: "Coccon (VA: 70 % CHS 08 (MS), 10 % Bristol, 20 % Capitol),".

På sidan 23, i bilagan skall

sorten "Sprinter" införas mellan "Spirit" och "Sputnik".

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2268/2000 av den 12 oktober 2000 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 259 av den 13 oktober 2000)

På sidan 38, i bilagan, för destinationskoden "L04" skall det

i stället för: "L04 Lettland, Polen ..."

vara: "L04 Litauen, Polen ...".

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2375/2000 av den 26 oktober 2000 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 275 av den 27 oktober 2000)

På sidan 13, i bilagan, för destinationskoden "L04" skall det

i stället för: "L04 Lettland, Polen ..."

vara: "L04 Litauen, Polen ...".

Rättelse till kommissionens beslut 2000/669/EG av den 18 oktober 2000 om ändring av beslut 94/652/EG om inventering och fördelning av uppgifterna inom ramen för medlemsstaternas samarbete vid den vetenskapliga granskningen av livsmedelsfrågor

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 279 av den 1 november 2000)

På sidan 50, i bilagan punkt 3.2.7 andra kolumnen skall följande införas efter "Nederländerna":

"Portugal,".
